

சங்க காலத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாறு HISTORY OF SANGAM PERIOD TAMIL CULTURE

பேரா.அ. இராஜன் ஜான்

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

ஜெ.பீ.கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி

தென்காசி-627852

மின்னஞ்சல்:

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ்மக்கள் நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணி கொண்டவர்கள். பண்பாடு, இசை, கல்வி, கலைகள் என அனைத்திலும் சிறந்து விளங்கியவர்கள். தன்னைப் பிறரோடு ஒப்புமைப்படுத்தி வாழாமல் இருந்தவர்கள். தன்னுடைய வாழ்வைத் தனக்கென வாழாமல் பிறருக்காக வாழ்ந்தவர்கள். பெண்களை மதித்து வாழ்ந்தவர்கள். நம்மிடமிருந்தே பிறநாட்டவர்கள் அனைவருக்கும் பண்பாடு, கலாச்சாரம் போன்றவை கடத்தப்பட்டன என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. வெற்றியைப் பெற்றுக் கொண்டு தோல்வியில் இருந்து கற்றுக் கொண்டு வாழ்ந்த தன்மை கொண்டவர்கள். அனைவரையும் பாதுகாத்து வாழ்ந்த வீர மரபு கொண்டவர்கள். பண்பட்டால் மட்டுமே பண்பாடு அடையமுடியும் என்ற கருத்தை உருவாக்கும் அளவிற்கு உயர்ந்து சிறந்தவர்கள். இப்படிப்பட்ட தமிழர்களின் வரலாறு போர் அறம் தொடங்கி காதல் அறம் வரை மிகவும் நேர்த்தியான பண்பாட்டுக் கூறுகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. இந்தப் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் சிறப்பை எடுத்துக் கூறுவதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச் சொற்கள்

வரலாறு, சங்க கால வரலாறு, பண்பாடு, வரலாற்றுப் பண்பாடு, தமிழ்ப் பண்பாடு,

Abstract

The Tamil people have a long historical background. They have excelled in culture, music, education, and the arts. They lived without comparing themselves to others. They lived not just for themselves, but for others. They respected and honored women. It would not be an exaggeration to say that culture and traditions from our land have been carried to all other countries. They are individuals who have learned from failure while achieving success. They possess a warrior tradition that emphasizes

protection for all. They have risen to such heights that they have created the idea that one can only attain culture through refinement. The history of such Tamils is marked by very refined cultural aspects, ranging from the virtue of courage in war to the virtue of love. Highlighting the uniqueness of these cultural aspects is the purpose of this article.

Keywords

History, Sangam History, Culture, Historical Culture, Tamil Culture,

முன்னுரை

எப்படியோ வாழ்வது வாழ்க்கை அல்ல. இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்பதே வாழ்க்கை. இந்த வாழ்க்கை நம்முடைய நடவடிக்கையிலிருந்து தோன்றுகின்றது. முகம் தெரிந்தவர்களை உணவிட்டு வரவேற்பதில் இல்லை அறம். முன்பின் தெரியாதவர்களை அழைத்து அவர்களுக்கு அன்னமிட்டு ஆசிபெறுவதே தமிழரின் அறப்பண்பாடு. வாழ்வியலைத் தமிழர்கள் பண்பாடு கொண்டு கட்டமைத்தனர். இந்தப் பண்பாடு தமிழனின் சின்னமாக இன்றுவரை இருந்துவருகின்றது. திருத்தப்பட்ட நிலத்தில் இருந்து உணவுக்கானவை விளைவது போலவே திருத்தப்பட்ட வாழ்க்கையிலிருந்து நல்ல பண்பாட்டுக் கூறுகள் பிறக்கின்றன.

சங்கம்

தமிழருக்கு இருந்த அனைத்துப் பண்பாடுகளும் சங்கம் வைத்து அவர்கள் வளர்த்த மொழியில் இருந்து உருவானது. தமிழ் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உருவாகி வளர்ந்துவந்த மொழியாகும். பல்வேறு புலவர்கள் தமிழை வளர்த்து எடுத்தனர். கடவுள்கள் கூட தமிழ்ச் சங்கத்திற்குத் தலைவர்களாக இருந்தனர். முதல்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என்று மூன்று சங்கங்கள் இருந்துள்ளன.

"முதல் சங்கம் 89 மன்னர்களால் 4440 ஆண்டுகள் நடைபெற்றன. இந்தச் சங்கத்தில் 549 புலவர்கள் இருந்தனர். இரண்டாம் சங்கம் 59 பாண்டியர்கள் ஆட்சியில் 3700 ஆண்டுகள் நடைபெற்றன. இந்தச் சங்கம் கபாடபுரத்தில் இருந்ததாக அறியப்படுகின்றது. மூன்றாம் சங்கம் 49 பாண்டியர் ஆட்சிக் காலத்தில் 1850 ஆண்டுகள் நடைபெற்றது. தற்பொழுது உள்ள மதுரையில் இது இருந்தது."

சங்க காலம்

சங்க காலம் என்பதில் ஆய்வாளர்களிடையே பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில் சங்க காலத்தை வரையறுத்துள்ளனர்.

“சங்க நூல்கள் தோன்றி வளர்ந்த காலமே சங்ககாலம் என்று தீட்சிதர் ஒருவர் கூறுகிறார். கிமு ஆறாம் நூற்றாண்டில் தொடங்கி கிபி ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வரை ஆயிரம் ஆண்டுகள் சங்க காலம் என்று சீனிவாசா ஐயங்கார் கூறுகின்றார் இவருடைய கருத்துக்களை பெரும்பாலான ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். அத்திகும்பா கல்வெட்டுகள் அசோகர் கல்வெட்டுகள் வேள்விக்குடி மற்றும் திருக்கோவிலூர் கல்வெட்டுகள் நாணயங்கள் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியில் கிடைத்த பொருட்கள் போன்றவை சங்கம் இருந்த காலத்தை நாம் அறிந்து கொள்ள தோராயமாக உதவுகின்றன.”²

பண்பாடு

பண்பாடு என்பது தமிழர்களின் மானம் வீரம் காதல் போன்ற இவற்றோடு இணைந்து ஒன்றாகும் மானத்தையும் வீரத்தையும் காதலையும் போற்றிய தமிழர்கள் பண்பாட்டையும் போற்றி வாழ்ந்தனர் மானம் இழந்த பின் வாழ்வதில் பயனில்லை என்ற பண்பாட்டு கோட்பாட்டை வைத்தவர்கள் தமிழர்கள் அக இலக்கியமான காதலிலும் கூட நல்ல ஒரு பண்பாட்டு சிந்தனைகளை கொண்டதாக தமிழ் இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன போர் அறம் என்று புற இலக்கியங்கள் மனிதனுடைய பண்பாட்டுக் கூறுகளை அதிகமாக வெளிப்படுத்துவதைக் காணலாம்.

“மனிதன் சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கம் எனவே மனிதன் பேசும் மொழி அவருடைய ஆடை உணவு வாழும் முறை செய்யும் பணி ஆகியவை பண்பாட்டின் வாயில்களாக பழங்காலத்தில் இருந்துள்ளன உணவு என்பது மனிதனின் அடிப்படை தேவைகளில் முக்கியமானதாகும் ஆனால் எதை உண்பது எந்த நேரத்தில் உண்பது என்பவற்றைப் பண்பாடே கற்றுக் கொடுக்கிறது பிற நாட்டவர்கள் உயர்ந்த நாற்காலியில் அமர்ந்து மேஜை மீது உணவை வைத்து உண்பர் ஆனால் தமிழர்கள் தரையில் காலை மடக்கி அமர்ந்து இலை போட்டு உண்ணும் பண்பாட்டு மரபைக் கொண்டிருந்தனர்.”³ மேலும், புகழ், வீரம், மானம், விருந்தோம்பல், கொடை, ஆடை பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், நன்றியுணர்வு

பாகுபாடுபார்க்காமை, வாணிகம் பொதுநலம் பேணுதல்,கற்பு, களவு, அலர்தூற்றுதல், அறத்தொடு நிற்பல் உடன்போக்கு திருமண வாழ்க்கை, மனிதநேயம், உயிரிரக்கம், நல்லிணக்கம் இவ்வாறு பண்பாடு தமிழரின் பரந்துபட்ட வாழ்வியலை ஒட்டுமொத்தமாக விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

புகழ்

புகழுக்குத் தமிழர்கள் அதிகமான முக்கியத்துவம் தந்தனர்.புகழைப் பெறுவதை மிகவும் விரும்பினர்.ஆனால் அதனைப் பெறுவதில் நேர்மையும் ஒழுக்கமும் கொண்டு வாழ்ந்தனர். புகழ் பெற வேண்டுமெனில் அதற்காக உயிரையும் கொடுக்கும் தன்மை கொண்டவர்களாகத் தமிழர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர்.

“புகழ்எனின் உயிரும் கொடுக்குவர் பழியெனின் உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர்”

என்ற இந்தவரிகளின் வாயிலாகத் தமிழர்களின் பண்பாட்டை அறியமுடிகின்றது. மானத்தை இழந்து புகழைச் சம்பாதிக்க அவர்கள் நினைக்கவில்லை.சிறந்த ஒழுக்கம் கொண்டவர்களாகத் தமிழர்கள் வாழ்ந்த காரணத்தால் தான் அவர்களின் புகழ் எங்கும் பரவியது.

மன்னர்களின் செயலுக்காகவே அவர்கள் மக்களால் புகழப்பட்டார்கள்.வெறும் போர்,ராணுவம் போன்றவற்றுக்கு அஞ்சி மன்னர்கள் மக்களால் புகழப்படவில்லை." முதுகுடுமிப் பெருவழுதி பாண்டியநாட்டு அரசரிமையை ஏற்றுக்கொண்டு ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகின பாண்டியநாடு முழுவதும் அவன் சுற்றிப் பாராத சிறிய ஊர்களும் இல்லை பெரிய ஊர்களும் இல்லை நகரங்கள் அவனது தர்மதனத்தாலும் அரசாங்க ஆதரவாலும் அறநிலை, கலா நிலையம், நூல் நிலையம் முதலியவற்றைப் பெற்றன. கிராமங்களிலும் அறிவுடையார் அனேகர் வாழ்ந்தனர். அவர்களுடைய பேச்சு எழுத்து என இரண்டு வழிகளால் அங்குள்ளோர் அனைவரும் தெய்வ நம்பிக்கை, ராஜ பக்தி, தேச பக்தி, எதிர்கால வாழ்வியல் நாட்டம், முதலிய சிறந்த குணங்கள் உடையவராய் விளங்கினர். வாயில்லா பிராணிகள் தெய்வங்களைப் போல வாழ்ந்து வந்தன. அவற்றிற்கு ஏற்படும் சிறிய பிணிகளை நீக்க அரசாங்கம் உதவி செய்தது. மிருக வைத்தியர்கள் நாடெங்கும் வாழ்ந்து வந்தார்கள். நீர் நிலைகளுக்கு எங்கிருந்து நீர் சேர்த்துப் பயிர்களுக்கு உதவ செய்யலாமோ அதற்கு ஏற்ற முயற்சிகள் எல்லாம் அரசன் அனுமதி பெற்ற அரச அதிகாரிகள்

செய்யலானார்கள்⁵ இப்படிப்பட்ட சிறந்த பண்பாடுகளைத் தன்னுடைய அரசாட்சியில் கொண்டிருந்ததால் மக்களால் நேசிக்கப்பட்டார்கள். பாண்டியர்கள் மட்டுமல்ல, மூவேந்தர்களும் மக்களால் புகழப்பட்டார்கள்.

விருந்தோம்பல்.

தமிழர்கள் விருந்தோம்பல் என்ற ஒரு சிறந்த வாழ்வியல் முறை இருந்தனர் முன்பின் தெரியாத முகம் அறியாத மனிதர்கள் வரும் பட்சத்தில் அவர்களுக்கு உணவிட்டு அவர்களுடைய உடல் களைப்பையும் மனதின் களைப்பையும் மாற்றி அனுப்பி வைத்தனர்.

“விருந்தோம்பல் அன்புடைமையின் விளைவு; பயனும் அஃதே. சுற்றம் அறிந்தவர், நண்பர் இவர்களுக்கு மட்டும் விருந்து வைத்தல் விருந்தோம்பல் ஆகுமோ? ஆகாது. ஆகாது! ஏதோ ஒரு பலனைக் கருதி பெரிய அளவில் ஆடம்பரமான விருந்தளித்தல், விருந்தோம்பலின் ஒரு கூறு தானே? இல்லை, இல்லை! விருந்து என்றால் புதுமை என்று பொருள். விருந்தினர் என்பவர் நாம் முன்பின் அறியாத புதியவர். இப்புதியவரை பேனல் அல்லது சோறிடுவது விருந்தோம்பல் என்று பொது வாக வழங்கப்படுகிறது. இதன் உட்பொருள் என்ன? அன்பால் தியாசஞ் செய்தல் என்பது. விருந்தோம்பல்-பரந்த அன்பின் விளைவு”⁶

இவ்வாறு தமிழர்கள் காதல் வீரம் இவற்றிற்கு அடுத்தபடியாக விருந்தோம்பல் என்ற உயர்ந்த குணத்தையும் பின்பற்றி வாழ்ந்தனர்.

“கேளிர்போல கேள் கொளல் வேண்டி

வேளாண் வாயில் வேட்பக் கூறி

கண்ணில் காண நண்ணுவழி இரீந்

பருகு அன்ன அருகா நோக்கமொடு”⁷

பல வகையில் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்ட உணவைத் தட்டுகளில் வைத்து விருந்தினர் உண்ண கொடுக்க வேண்டும்.

கொடை

கொடை என்பது தமிழர்களின் பண்பாட்டு வரிசையில் முக்கிய இடம் பிடிக்கக்கூடிய ஒன்றாகும் தன்னை நம்பி வரும் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய தேவையை அறிந்து அந்தத் தேவைக்கு உரியவற்றை அவர்களிடம் ஒப்படைத்து மகிழ்ச்சியான மனநிலையில் அவர்களை அனுப்பி வைத்த மாண்பு கொடை என்ற பண்பாட்டால் உருவானதாகும்.

“கொடை என்பது ஒருவர் பெற்றுக்கொள்ள மற்றொருவர் கொடுப்பதாகும். அதிகமான செல்வம் வைத்திருப்பவர்கள் செல்வத்துப் பயனே ஈதல் என்பதை அறிந்து அனைவருக்கும் கொடுத்து வாழ்ந்தனர். அவ்வாறு குடை கொடுப்பதில் அரசர்கள் முதலிடம் வகித்தனர். கொடை கொடுப்பதில் பல்வேறு நிலைகள் பழங்காலத்தில் இருந்துள்ளன அரசன் தன்னுடைய பொருள், போரில் கிடைத்த பொருள் திறையாகக் கிடைத்த பொருள் போன்றவற்றைப் பிறருக்குக் கொடையாகக் கொடுத்துள்ளார். கொடைகள் என்பது வகைகளில் நடைபெற்றன என்பது ஆய்வு குறிப்புகளில் இருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் கருத்துக்கள் ஆகும். உண்டிக்கொடை, பொற்கொடை ஊர்திக்கொடை, விலங்குக் கொடை சின்ன கொடை, பெயர்க் கொடை, மகற்கொடை, ஆட்சிக் கொடை என்று இவ்வாறு பல்வேறு வகையிலான கொடைகள் பழந்தமிழகத்தில் பழக்கத்தில் இருந்துள்ளன”⁸.

வீரம்

தமிழர்கள் மானத்தையும் வீரத்தையும் காதலையும் போற்றி வந்தனர் இவர்கள் வீரத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் பொழுது அதிலும் ஒரு அறப்பண்பாடு கொண்டு வாழ்ந்தனர். போர்க்களத்தில் போர் செய்யும் பொழுது முறை தவறி போர் நெறிக்கு மாறாக அவர்கள் நடந்து கொண்டதில்லை பசு கூட்டங்கள் பெண்கள் குழந்தைகள் வயது முதிர்ந்தவர்கள் போன்றோருக்குப் போரின்போது எந்த விதமான பாதிப்பும் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதில் மிகவும் கவனமாக இருந்தனர் தன்னுடைய தகுதியை அறியாமல் தாமதம் செய்து தனக்குக் கிடைக்கும் அங்கீகாரத்தை ஏற்காமல் மானமே பெரிது என்று அதற்காகத் தன்னுடைய உயிரையும் இழக்கும் அளவு வடக்கு இருந்து உயிர் துறந்து வாழும் தன்மை உடையவர்களாக இருந்தனர்.

காதல்

காதல் என்பது ஆண்கள் பெண்கள் இருவருக்கும் பால் உணர்வு முதிர்வின் காரணமாக ஏற்படக்கூடிய உளவியல் அடிப்படையிலான ஒரு மாற்றமாகும். இந்த மாற்றம் அவர்களுடைய வாழ்வியலுக்கு அடிப்படையாகவும் உந்து சக்தியாகவும் இருக்கிறது. நம்முடைய காலத்தில் இது தற்பொழுது தவறான சிந்தனையாக மாறி வருகிறது ஆனால் சங்க காலத்தில் காதல் என்ற உணர்வுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது அந்த உணர்வு மதிக்கப்பட்டது காதலர்கள் தங்களுடைய

வாழ்க்கையை தாங்களே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டனர் அதே நேரத்தில் பண்பாடு கலாச்சாரத்தை மீறிய செயல்களில் அவர்கள் ஈடுபட்டதாக வரலாற்றுப் பதிவுகள் எதுவும் இல்லை. உள்ளார்ந்த அன்பு கொண்டு இருவரும் வாழ்ந்த வாழ்க்கை இலக்கியங்களில் மிகவும் சிறப்பாகப் பேசப்பட்டுள்ளது.

“இம்மை மாறி மறுமை ஆயினும் நீயாகியர் என் கணவனே”⁹

என்று காதலின் உள்ளார்ந்த உளவியல் பண்பாட்டை இந்தப் பாடல் விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது. பிறவிகள் எத்தனை எடுத்தாலும் நேசித்த நபரை மட்டுமே கடைசிவரை வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பண்பாட்டை இந்தக் காதல் நமக்கு விளக்குகிறது.

காதல் பண்பாட்டில் மிகவும் முக்கியமானது பெண்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவம் ஆகும். பெண்ணின் மனதைப் புரிந்து கொண்டு அவளுக்குரிய உணர்வுகளை மதித்து வாழும் காதல் வாழ்வு தமிழர்களிடம் இருந்தது. தமிழர்களிடம் மட்டுமல்லாமல் அவர்களோடு இணைந்து வாழ்ந்த மிருகங்களுக்கும் இந்தப் பண்பு இருந்தது என்பதை இலக்கியங்கள் வாயிலாக நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

“துடியடி கயந்தலை கலக்கிய சிறுநீரை பிடியூட்டி பின் உண்ணும் களிறு”¹⁰

என்ற இந்தப் பாடல் கொஞ்சமாக இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை முதலில் ஆண் யானை பெண் யானைக்குக் குடிக்க கொடுத்துவிட்டு அதன் பின் தான் உண்டது என்ற இந்தப் பாடலின் பொருளிலிருந்து மிருகங்கள் கூட தான் நேசிக்கும் பெண்ணிற்கு உணவிட்டு அதன்பின் தான் உண்ண வேண்டும் என்ற சிறந்த பண்பாட்டைக் கொண்டதாக விளங்கியதை அறியலாம்.

உடன்போக்கு

உடன்போக்கு என்பது தலைவி தலைவன் காதலை அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாத பொழுது அவர்கள் இருவரும் வேறிடம் சென்று திருமணம் செய்துகொண்டு வாழமுடிவு செய்யும் ஒரு செயலாகும். ஆனால், இதில் தலைவனின் தனிமனித ஒழுக்கப்பண்பாடு வெளிப்படுவதை இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

"உடன்போக்கில் தலைவன் தயக்கம் கொள்பவனாகவே அறியப்படுகின்றான். உடன்போக்கைத் தவிர்த்தல், தள்ளிப்போடல், வழியில் தலைவிக்கு வர இருக்கும் துன்பத்தை எடுத்துக் கூறுதல், வழியில் வரும் தொல்லைகள் பற்றி எடுத்துக் கூறுதல். போன்ற கருத்துக்கள் கொண்ட பாடல்களில் இருந்து தலைவனின் ஒழுக்கப்பண்பாட்டை அறிந்துகொள்ள முடியும். உடன்போக்குச் செல்லும் தலைவனின் உயர் பண்பாட்டைக் காட்டும் பாடலடிகளாகப் பின்வரும் பாடலடிகளைக் கூறலாம். அமர் வரின் அஞ்சேன் பெயர்க்குவேன் நுமர் வரின் மறைகுவேன்"¹¹

இவற்றைக் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது தலைவன் உடன்போக்கு செல்வதில் விருப்பம் இல்லாத பண்பாடு கொண்டவனாக விளங்குகின்றான். தலைவியும் உடன்போக்கில் சிறந்த பண்பாட்டு ஒழுக்கத்தைக் கொண்டு விளங்குகின்றாள். தலைவி தலைவனோடு சேர்ந்து வாழ் விருப்பம் கொள்கிறாள். தன்னுடைய குடும்பத்தில் உள்ள தாய் தந்தை எதிர்ப்பு என்ற காரணத்தால் தன்னுடைய மனதை மாற்றிக் கொள்ள அவள் விரும்பவில்லை. மாறாக தன்னுடைய முடிவில் தெளிவாக இருக்கின்றாள். யார் தடுத்தாலும் தான் நேசித்தவரைக் கைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் மட்டுமே வாழ்கின்றாள். தலைவன் கூறும் ஆறுதல் மொழிகள், வழியில் ஏற்படும் சோதனைகள் பற்றி அவள் கவலைப்படவில்லை. தெளிவான மனநிலையில் தெளிந்த நீரோடை போலவே மனதை வைத்துக் கொள்கின்றாள்.

"களவு வாழ்க்கையில் மிகுந்த நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாகும் விதமாகத் தலைவி காட்டப்படுகின்றாள். தலைவியின் உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், அலரால் ஊரில் கூறப்படும் தூற்றல்கள், தாயின் கடிசொல், தந்தை இறச்செறிப்பு, என மாறுபட்ட பலநிலைகளில் தலைவி பாத்திரத்தின் எண்ண ஓட்டத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் அறியமுடிகின்றது. தனிமனித ஒழுக்கம் சமூகத்தோடு பொருத்திப் பார்க்கப்பட்டது. தனிமனித வாழ்க்கையில் மேற்கொள்ளப்படும் அறத்திற்கு எதிரான செயல் சமுதாயத்திற்கு ஊறு விளைவிக்கும் என்று அஞ்சப்படுகின்றது. தான் உயிராக நினைக்கும் தலைவனை விட்டு விட்டு வேறொருவரை மணம் செய்வது என்பது அறத்திற்கு மாறிய செயல் என்று தலைவி எண்ணுகின்றாள்."¹² இவ்வாறு தலைவி மற்றும் தலைவனின் தனிமனித

பண்பாடு என்பது மிகவும் சிறந்த நிலையில் அக வாழ்வில் விளங்கியுள்ளதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

ஆடை

ஆடை என்பதற்குப் பலபொருள்கள் இருக்கின்றன. "பாலேடு, சீலை, தயிர், சித்திரை நட்சத்திரம்,"¹³ என்று தமிழகராதி ஆடை என்ற சொல்லுக்கான பொருள்களை வரையறுக்கின்றது. ஆடைக்குச் சீலை என்ற உடை மட்டுமே பொருளாக இருந்திருக்கிறது. அடை என்ற சொல் ஆடை என்று மாறியிருக்கலாம். காரணம் என்ன என்றால் அடைத்தல் என்பது மூடுதல், மறைத்தல் என்ற பொருளில் வரும். நம்முடைய உடலை மறைக்கப்பயன்படுவதால் இது ஆடை எனப்பட்டது. ஆடைகள் தமிழ்ப்பண்பாட்டில் மிகவும் முக்கியத்துவம் கொண்டதாக இருந்தது. மன்னர்கள் மிகவும் செழிப்பான பகட்டான ஆடை அணிந்தனர். தன்னை நம்பி வரும் வறியவர்களுக்கு உணவு மட்டுமில்லாமல் ஆடைகளும் கொடுத்து அனுப்பினர்.

“ஆடை நெய்யும் தொழிலையும் உடை செய்யும் தொழிலையும் மக்கள் மேற்கொண்டு இருந்தனர். பருத்தியிலிருந்து நுண்ணிய நூல் நூற்கும் தொழிலையும் மகளிர் செய்தனர். அன்னாரைப் பருத்திப் பெண்டிர் என அழைத்தனர். பண்டைத் தமிழர் பலவகையான ஆடைகளை அணிந்தனர். பொன்னாடை, பட்டாடை, பூ வாடை, மேலாடை, படம், மேய்ப்பை, வட்டுடை, தாளிதம், ஈரம், கட்சி என பல வகையான ஆடைகளை அவர்கள் அணிந்தனர். சங்க காலத்திற்குப் பின்னர் தோன்றிய பெருங்கதையில் பெண்கள் சேலை அணிந்த முறையைப் பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகிறது. பெண்கள் தங்கள் இடுப்பில் கட்டிய சேலையின் எஞ்சிய பகுதியை மேலே கழுத்தைச் சுற்றி அணிந்து கொண்டனர். இதனை உத்தரியம் என்று அழைத்தனர் என்று கூறுகிறது பெருங்கதை. புதிய ஆடைகளுக்கு உவர் மண் இட்டு அகில் புகையூட்டி மணம் ஏற்றியதாக இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. ஆடை வகைகளுக்கு நறுமணமூட்டப்பட்டு விற்பனை செய்யப்பட்டது என்ற செய்தியைச் சிலப்பதிகாரம் அறிவிக்கிறது. ஆடைகளைச் சுத்தம் செய்ய உவர் மண் பயன்படுத்தப்பட்டது. இத்தொழிலை மேற்கொண்டவர் புலையர், புலத்தியர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். சலவை செய்யப்பட்ட சுத்தமான ஆடைகள் கழுவுறு கலிங்கம் என அழைக்கப்பட்டன. ஆடைகளைப் பாதுகாப்பாகச் சங்ககாலத் தமிழர்கள் வைத்திருந்தனர். அவற்றைப் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்குப்

பெட்டிகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன. அவை, கலிங்க கடகம் எனவும் கலிங்க வட்டி எனவும் கூறப்பட்டன.”¹⁴ இவ்வாறு ஆடைகள் தமிழர் சமூகத்தில் மிகவும் முக்கியமான பண்பாட்டுக் கூறாக இருந்ததை நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

பழக்க வழக்கங்கள்

பழக்கவழக்கம் என்பது நாம் அன்றாடம் நம்முடைய வாழ்வில் செய்து கொண்டிருக்கும் தொடர்ச்சியான செயல்பாடுகளாகும். பிறருக்கு உணவு கொடுத்துவிட்டு நாம் உண்ணுவது, வாசலில் அரிசி மாவுகொண்டு கோலம் போடுவது என்று தமிழர்களின் பண்பாடு அன்றாடப் பழக்கவழக்கத்திலும் இருந்தது எனலாம். சங்ககாலத்துத் தமிழர்கள் நிமித்தம் பார்த்தல், தொழில், உணவு போன்றவற்றில் குறிப்பிட்ட சில பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்டு வாழ்ந்தனர்.

"பனிக்காலத்தில் நீரைச் செமச்செப்பில் வைத்துப் பயன்படுத்திய பழக்கம் இருந்துள்ளது. அற்சிர வெய்ய வெப்பத்தண்ணீர் என்று குறுந்தொகை கூறுகின்றது. வாயிற்கதவை அடைக்கும் முன் விருந்தினர்கள் யாரேனும் இருக்கின்றார்களா என்று பார்த்து அதன் பின் கதவை அடைக்கும் பழக்கம் இருந்துள்ளது. இதனை பலர்புகு வாயில் அடைப்ப என்று தொடங்கும் பாடலின் வழியாக அறியலாம். பிறரை உபசரிக்கும் பழக்கம் நம்முடைய தமிழர்களிடம் இருந்துள்ளது. வீட்டில் உபசரிக்க எதுவும் இல்லாத சூழலில் வீரன் ஒருவன் தன்னுடைய வாளைப் பணையம் வைத்து உபசரித்தான் என்று புறநானூறு கூறுகின்றது. ஆய்மகள் பறவைகள் துயில் எழுகின்ற வைகறையில் துயில் எழும் பழக்கம் கொண்டவள். வழிபாட்டில் சந்திரன் இடம்பெற்றிருந்தது. திருமணம் ஆகாத பெண்கள் நிலவை வணங்குவதைப் பழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். கருவுற்ற மகளிர் மண் உண்ணும் பழக்கம் கொண்டிருந்தனர். திருமணமாகாத பெண்கள் காலில் சிலம்பு அணிவதும் திருமணம் நடைபெறும் நாளில் சிலம்பு கழி நோன்பு என்ற ஒரு வழக்கம் இருந்ததையும் இலக்கியங்கள் விளக்குகின்றன. காக்கைகளுக்கு உணவு கொடுக்கும் பழக்கம் இருந்தது. காக்கைகள் முன்னோர்களாகக் கருதப்பட்டன. இதனை விருந்து வரக் கரைந்த காக்கையது பலியே என்று குறுந்தொகை கூறுகின்றது. புறமுதுகு காட்டிப் போரில் இறக்கவில்லை என்பதைக் காட்ட வீரர்கள் வடக்கிருந்து உயிர்துறத்தலை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இறந்தவர்களைத் தாழியில் வைத்து அடக்கம் செய்யும்

பழக்கம் இருந்துள்ளது. வீரர்களுக்கு நடுகல் எடுக்கும் பழக்கமும் தமிழர்களிடையே இருந்தது"¹⁵

நம்பிக்கைகள்

மனிதர்களின் வாழ்வு நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நம்பிக்கையால் மட்டுமே நம்முடைய வாழ்க்கை அடுத்த கட்டம் நோக்கிப் பயணம் செய்கின்றது. "எல்லோருக்குள்ளும் இருக்கிறது நம்பிக்கை. சிலர் அதைக் கண்டுகொள்வது இல்லை. சிலர் அதை வளர்க்கத் தவறி விடுகின்றார்கள்."¹⁶ என்ற இந்தவரிகளின் வாயிலாக மனிதனுக்கும் நம்பிக்கைக்குமான பிணையத்தை அறிந்து கொள்ளலாம். நம்பிக்கை என்பது சங்க காலத்தில் திருமணம் பிறப்பு இறப்பு வருகையை எதிர்பார்த்தல் போர் தொடங்குவது என அனைத்து நிலைகளிலும் இருந்த ஒன்றாகும் இது தமிழர்களின் பண்பாட்டை நிலைப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது நல்ல நேரம் பார்த்து எந்த ஒரு காரியத்தையும் தொடங்க வேண்டும் என்பது பழங்கால மக்களின் நம்பிக்கைகளில் குறிப்பிடத் தகுந்ததாக இருந்தது.

“குடையும் வாளும் நாள் கோள் அன்றி”¹⁷

என்ற வரிகள் வாயிலாகத் தொல்காப்பிய புறத்திணை இயல் கோள்களைப் பார்த்தும் நாள்களைப் பார்த்தும் போருக்காக ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்ட பழங்கால நம்பிக்கை முறையை எடுத்துக் கூறுகிறது.

“உறுமெனக் கொள்குனர் அல்லர் நறுநுதலரிவை பாசிழை விலையே”¹⁸

பெண்களுக்குத் திருமணத்தின் பொழுது பரிசுமளித்தல் என்ற ஒரு நிகழ்வு நடைபெற நடைபெறுவது வழக்கமாகும். அப்படிப்பட்ட அந்த நிகழ்வு சங்ககாலத் தமிழர்களிடையே இருந்து வந்துள்ளது. நல்ல நாள் பார்த்து பரிசம் போட்டு மணப்பெண்ணைத் திருமணம் செய்யும் முறை தமிழகத்தில் இருந்து வந்துள்ளது. என்பதை இந்தப் பாடல் வரிகள் வாயிலாக நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. எந்த ஒரு இடத்திற்குச் செல்லும்போது அல்லது நல்ல நிகழ்வுகள் தொடங்கும் முன்னும் நல்ல சொற்களைக் கேட்டு அதன் பின் அந்த நிகழ்வைத் தொடங்க வேண்டும் என்பது முன்னோரின் நம்பிக்கையில் ஒன்றாக இருந்து வந்துள்ளது.

**“முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர்
வினை முடித்து வருதல் தலைவர்.”¹⁹**

என்ற இந்தப் பாடல் வரிகள் வாயிலாக நிறைய கவர்வதற்காகக் காத்திருந்த வெட்சி வீரர்கள் யாரோ ஒரு ஆயர் குலப் பெண் யாரோ ஒரு பெண்ணிடம் பசுக் கூட்டங்களை இங்கே கூட்டி வாருங்கள் என்று கூறுகிறாள் இதனையே தனக்கு கிடைக்கும் நற் சொல்லாக எண்ணி அந்த வீரர்கள் மகிழ்கின்றனர்.

நன்றி உணர்வு

நாம் வாழும் வாழ்விற்கு உதவி செய்பவர்கள் அநேகர் உள்ளனர் ஒரு மனிதன் தனியாக எந்தவித வெற்றியும் சாதனையையும் பெற்று விட முடியாது அந்த வெற்றிக்கும் சாதனைக்கும் தொடர்பானவர்கள் அவனுக்கு நிச்சயம் ஏதேனும் ஒரு உதவியை செய்திருப்பார்கள் எனவே நாம் நம்மோடு வாழும் அனைவருக்கும் நன்றி கூறி வாழ வேண்டும். வள்ளுவர் செய்நன்றி அறிதல் என்று தனியாக ஒரு அதிகாரமே படைத்து பத்து குரல்களில் நன்றிக்கு உரிய முக்கியத்துவத்தை விளக்கியுள்ளார்.

**“தினைத் துணை நன்றி செய்யினும் பனைத் துணையாகக்
கொள்வர் பயன் தெரிவார்”²⁰**

உரிய நேரத்தில் செய்த உதவியை எண்ணி அதனை மதித்து அந்த உதவி செய்தவருக்கு நன்றி கூறி வாழும் வாழ்வு மிகவும் சிறந்தது. தமிழர்கள் நன்றி உணர்வு கொண்டவர்களாக இருந்துள்ளனர். இதனைப் பின்வரும் கருத்து நமக்குத் தெளிவாக விளக்குகிறது.

“வடக்கே இருந்த வடுகர் எனும் சாதியார் வேட்டையாடும் தொழிலை பிரதானமாகக் கொண்டுள்ளனர். அதன் பொருட்டு நாய்களையும் உடன் கொண்டு வருவர். சங்க இலக்கியமானது இவர்களை வம்பவடுகர் என்று குறுந்தொகை (குல்லைக் கண்ணி வடுகர் முனையது) பாடலில் உரைக்கிறது. இதேபோல் பிரிதொரு சங்க இலக்கியத்தில் கதநாய் வடுகர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். வேட்டையின் போது குறிப்பாக பன்றி, முயல் போன்ற சிறிய விலங்குகளை பிடிக்க நாய்களை பயன்படுத்தி உள்ளதாக நற்றிணை நூல் குறிப்பிடுகிறது. கி.பி.624 -ம் ஆண்டு திருவண்ணாமலை மாவட்டம், எடுத்தனூர் எனும் ஊரில் ஆனிரை மீட்கும் போதோ, கவரும் போதோ நடந்த சண்டையில் இறந்த வீரனுக்கும்,

அவனுடன் காவலுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட நாய்க்கும் நடுகல் எடுக்கப்பட்டுள்ளது”²¹. என்ற இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது தமிழர்களின் நன்றி உணர்வு என்ற பண்பாட்டுச் சிறப்பை அறிய முடிகிறது.

உயிர்கள் மீதான அன்பு

தமிழர்கள் அனைத்து உயிரினங்களையும் அன்பு செய்து வாழ்ந்தனர். உயிர்களின் மீதான அன்பே அவர்களின் பண்பாட்டில் மிகவும் முக்கியமான அங்கங்களுள் ஒன்றாக இருந்தது எனலாம். காட்டில் வாழ்ந்த விலங்குகளைப் பழக்கி அதனைத் தன்னுடைய வீட்டிற்கு உதவியாக வைத்துக் கொண்டனர். உயிர்களைத் தம்முடைய குடும்பத்தில் ஒருவராகவே நினைத்து வாழ்ந்தனர். “காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி” என்று பாரதி பாடக் காரணம் தமிழர்கள் உயிர்களை அன்பு செய்து வாழ்ந்ததே ஆகும். உயிர்களுக்கு மரியாதை செய்ய தனியாக ஒரு பண்டிகையை உருவாக்கினர் தமிழர். அந்தப் பண்டிகை பொங்கல் பண்டிகை ஆகும். தன்னுடைய பெரும்பான்மையான உணவு கொடுக்கும் தொழிலான விவசாயம் செய்ய உதவியாக இருக்கும் அனைத்து உயிர்களையும் பாராட்டவும் அவற்றிற்கு நன்றி சொல்லவும் பொங்கல் உருவானது.

“உணவின் உற்பத்திக்கு உறுதுணை செய்த சூரியனுக்கு நன்றி சொல்ல விரும்பினான். அதைப் போல உழவுக்கு உதவி செய்த மாடுகளுக்குத் தன் நன்றியைப் படையிலிட்டான். இந்த நன்றியுணர்ச்சி என்று தோன்றியதோ அன்றிலிருந்து பொங்கல் கொண்டாட்டம் தொடங்கிவிட்டது. பொங்கலின் இன்னொரு பரிணாம வளர்ச்சியாக இருப்பது ‘ஏறு தழுவுதல்’ என்று இலக்கியங்கள் பேசும் ‘ஜல்லிக்கட்டு’. இது காளைகளைப் பற்றியதல்ல, நம் கலாச்சாரத்தைப் பற்றியது. மஞ்சவிரட்டு, வெளி விரட்டு என்றெல்லாம் அழைக்கப்படும் இப்போட்டியில் பங்கேற்கும் மாடுகள் பிரத்யேகப் பயிற்சி பெற்றவை. அவற்றை வண்டி இழுக்கவோ, வேறு வேலைகளுக்கோ ஏன் விவசாயத்திற்கோகூட பயன்படுத்த மாட்டார்கள். கட்டபொம்மன் காலத்தில் பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் ஜெக்கம்மா கோயிலில் யாராலும் அடக்க முடியாத பொம்மியம்மாளின் ‘மருது’ என்ற காளையை அடக்கியது கட்டபொம்மனின் தம்பி ஊமைத்துரை என்பதை வரலாற்றில் நாம் படித்து இருக்கிறோம். இத்தனை ஆண்டுகளாக வீரர்களுக்கு அடிபட்டது என்று நாம் கேள்விப்பட்டிருப்போம். ஆனால் மாட்டிற்கு அடிபட்டதாக வரலாறு இல்லை. மாட்டிற்கு அடிபட்டால் அன்றைய

போட்டியையே நிறுத்திவிடுவர். ஏறு தழுவுதல் என்ற நிகழ்வு ஒரு வீர விளையாட்டு மட்டுமல்ல; நம் கால்நடைகளின் ஆரோக்கியமும் சிறந்த முறையில் இருக்க நம் பண்டைத் தமிழர்களின் இயற்கையோடு இணைந்த ஒரு நிகழ்வு.¹²² என்று முனைவர். மஞ்சளா அவர்கள் கூறுவதிலிருந்து தமிழர்களுடைய உயிர்களின் மீதான அன்பையும் நன்றியுணர்வையும் நம்மால் அறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது.

முடிவுரை

ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வாழ்வியலை அமைத்து, அதில் பண்பாடு என்ற தூண்களின் துணையால் தமிழர்கள் வலுவான வாழ்வியல் கட்டடம் கட்டியுள்ளனர். வாழ்வியல் என்பது தனக்குமட்டுமானதாக இல்லாமல் அனைவருக்குமானதாக இருக்கவேண்டும் என்பதைத் தமிழர்கள் நன்கு தெரிந்து கொண்டுள்ளனர். இன்று கலாச்சார சீர்கேடுகள் அதிகம் உள்ளன. தமிழர்களின் வாழ்வியலை விளக்கும் நூல்களின் வாயிலாக நாம் பண்பாட்டையும் கலாச்சாரத்தையும் அறிந்து நம்மை நாமே சரிசெய்து கொள்ளலாம். நம்மை நாமே பக்குவப்படுத்திக் கொள்ள சங்ககால மக்களின் பண்பாட்டு நெறிமுறைகள் உதவுகின்றன.

சான்றாதாரங்கள்

1. முச்சங்கம்., கந்தையா பிள்ளை., முத்தமிழ் நிலையம் முத்தப்பன் தெரு சென்னை., முதல்பதிப்பு 1000., ப 5
2. History of tamil nadu., அழகப்பா பல்கலைக்கழக வெளியீடு., பக் 4
3. பண்பாட்டு வரலாறு., முனைவர் கு. வே. சுப்பிரமணியன்., ப 4
4. புறநானூறு செய்யுளும் செய்திகளும்., ரா. சீனிவாசன்., அணியகம் பதிப்பகம் சென்னை., முதல் பதிப்பு நவம்பர் 2000., ப 206
5. பாண்டிய மன்னர்., நா. கனகராஜ்., முதல் பதிப்பு 1930., ப 12
6. புறநானூறு செய்யுளும் செய்திகளும்., ரா. சீனிவாசன்., அணியகம் பதிப்பகம் சென்னை., முதல் பதிப்பு நவம்பர் 2000., ப 206
7. பாண்டிய மன்னர்., நா. கனகராஜ்., முதல் பதிப்பு 1930., ப 12
8. கொடையும் ஈகையும் பரிசிலும்., மு. சசி ரேகா. க ஆ. கௌரவ விரிவுரையாளர் அரசு மகளிர் கல்லூரி
9. குறுந்தொகைக் கோவை., புலவர். கோவிந்தன்., நாதன் பதிப்பகம் சென்னை 05., முதல் பதிப்பு செப் 1959., ப 198
10. கலித்தொகை., புலியூர்க் கேசிகன் (உ.ஆ.), சாரதா பதிப்பகம் சென்னை., முதல் பதிப்பு 1989., ப 1-36.,

11. உடன்போக்கு,கட்டுரை,அமுத.இளவழகன் (க.ஆ.),தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகம்.,ப 01
12. அறத்தொடு நின்றல்.,கட்டுரை,கணபதி கண்ணன் (க.ஆ.),ப 4
13. தமிழ் இலக்கிய அகராதி.,வித்துவான் பாலுகண்ணப்ப முயதளியார் (தொ.ஆ.),சென்ட்ரல் புக் டிப்போ சென்னை 5.,முதல் பதிப்பு 1957.,ப 30
14. பழந்தமிழரின் பழக்கவழக்கங்கள்., முனைவர்.அ.கந்தசாமி., உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் தரமணி சென்னை.,முதல் பதிப்பு 2013.,பக் 20 - 27
15. பழந்தமிழரின் பழக்கவழக்கங்கள்., முனைவர்.அ.கந்தசாமி., உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் தரமணி சென்னை.,முதல் பதிப்பு 2013.,பக் 20 - 27
16. நம்பிக்கை தொடும் சிகரங்கள்.,தேவநாதன்.,தனலட்சுமி பதிப்பகம் மாசிலாமணி தெரு சென்னை.,ப 18
17. தமிழ் அங்காடி.,சுந்தர சண்முகனார்.,முதல்பதிப்பு ஜூன் 2022.,புதுவைப்பைந்தமிழ்ப் பதிப்பகம்.,புதுச்சேரி.,ப 66
18. அகநானூறு.,புலியூர்க்கேசிகன்(உ.ஆ.),முதல்பதிப்பு 2015.,சாரதா பதிப்பகம் சென்னை 7.,ப 174
19. பண்டைத் தமிழர் போர் நெறி., புலவர் கோவிந்தன்., தமிழ் தாய் பதிப்பகம் ராமானுஜர் தெரு சென்னை.,முதல் பதிப்பு 2003., ப 57
20. திருக்குறள் புதிய உரை.,நவராஜ் செல்லையா.,முதல் பதிப்பு 2015.,ப 148
21. இந்துத் தமிழ்த் திசை.,நன்றி மறவாத ஜீவனுக்கு நடுகல் வைத்த தமிழர்கள்., 6.8.23.,
22. பண்பாட்டுவேர்.,முனைவர்.மஞ்சளா.,(க.ஆ.),நக்கீரன் இணைய இதழ்.,பதிப்பித்த ஆண்டு 13.1.22

